

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMISJI PLANOWANIA PRZY RADZIE MINISTRÓW ORAZ
MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

z dnia 2 października 1968 r.

**w sprawie zasad współpracy terenowych organów planowania gospodarczego i terenowych organów
miejscowego planowania przestrzennego.**

Na podstawie art. 72 pkt 1 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 29, poz. 172) oraz w związku z art. 5 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 7, poz. 47) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się ramowe wytyczne współpracy terenowych organów planowania gospodarczego i terenowych organów miejscowego planowania przestrzennego, stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 2. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów i Przewodniczącego Ko-

mitetu Budownictwa, Urbanistyki i Architektury z dnia 20 grudnia 1961 r. w sprawie zasad współpracy terenowych komisji planowania gospodarczego z terenowymi organami miejscowego planowania przestrzennego (Monitor Polski z 1962 r. Nr 7, poz. 25).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komisji Planowania przy Radzie Ministrów:
St. Jędrzychowski

Minister Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych:
M. Olewiński

Załącznik do zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów oraz Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 2 października 1968 r. (poz. 322).

**WYTYCZNE WSPÓLPRACY TERENOWYCH ORGANÓW PLANOWANIA GOSPODARCZEGO I TERENOWYCH
ORGANÓW MIEJSCOWEGO PLANOWANIA PRZESTRZENNEGO**

§ 1. 1. Terenowe organy planowania gospodarczego, zwane dalej „organami planowania gospodarczego” i terenowe organy miejscowego planowania przestrzennego, zwane dalej „organami miejscowego planowania przestrzennego”, zobowiązane są do współpracy w zakresie wykonywania swych zadań, a w szczególności w zakresie:

1) programowania i planowania prac związanych z opracowywaniem planów regionalnych i miejscowych pla-

nów zagospodarowania przestrzennego lub projektów wyznaczenia terenów budowlanych,

2) opracowywania planów regionalnych,

3) opracowywania projektów planów gospodarczych,

4) opracowywania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów wyznaczenia terenów budowlanych,

5) wzajemnego udostępniania posiadanych opracowań dla

celów planowania gospodarczego i planowania przestrzennego,

- 6) terenowej koordynacji inwestycji,
- 7) lokalizacji inwestycji.

2. Współpraca, o której mowa w ust. 1, powinna być realizowana:

- 1) w drodze wymiany informacji, dokumentów i opracowań,
- 2) przy rozpatrywaniu i ocenie planów regionalnych i miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

§ 2. 1. Programowanie (planowanie) prac w zakresie planowania regionalnego i miejscowego planowania przestrzennego powinno zapewnić kolejność sporządzania planów zagospodarowania przestrzennego dostosowaną do potrzeb gospodarczych oraz racjonalne wykorzystanie środków na ten cel przeznaczonych. W drodze wzajemnych konsultacji oraz uzgodnień organów planowania gospodarczego i organów miejscowego planowania przestrzennego należy zapewnić:

- 1) planowanie prac niezbędnych do wspólnego wykorzystania,
- 2) ujmowanie w planach pracy organów planowania gospodarczego zadań niezbędnych do prac nad opracowywaniem miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,
- 3) ujmowanie w planach pracy organów miejscowego planowania przestrzennego zadań niezbędnych do prac nad opracowywaniem planów regionalnych i planów gospodarczych.

2. Programy prac i sprawozdania z ich wykonania powinny być równocześnie przedstawiane prezydiom rad narodowych przez obydwie organy.

§ 3. W zakresie opracowywania planów zagospodarowania przestrzennego współpraca pomiędzy organami planowania gospodarczego a organami miejscowego planowania przestrzennego polega na wzajemnej wymianie informacji i danych z opracowywanych planów. Wymiana podstawowych informacji i danych obejmuje:

- 1) wytyczne wynikające z planu regionalnego i wieloletniego planu gospodarczego, udzielane przez wojewódzkie organy planowania gospodarczego organom miejscowego planowania przestrzennego,
- 2) wnioski do planu regionalnego, wynikające z miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, przekazywane wojewódzkim organom planowania gospodarczego przez organy miejscowego planowania przestrzennego.

§ 4. 1. Wynikające z planów regionalnych wytyczne do miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego poszczególnych jednostek osadniczych lub ich zespołów obejmują:

- 1) ustalenie czynników mających wpływ na określenie funkcji danej jednostki osadniczej lub zespołu jednostek osadniczych w strukturze otaczającej sieci osadniczej, wraz z układem powiązań komunikacyjnych, wynikających z planu regionalnego oraz ewentualne sugestie dotyczące kierunków zagospodarowania przestrzennego,
- 2) prognozę rozwoju demograficznego oraz wielkość i strukturę zatrudnienia,
- 3) przewidywane zmiany wskaźników zaspokojenia potrzeb ludności, a w braku tych danych — tendencje generalne przewidziane w tym zakresie w województwie,
- 4) najważniejsze inwestycje przewidziane w planie wieloletnim i w planie perspektywicznym,
- 5) ustalenia odnośnie do hierarchii pilności realizacji inwestycji, wynikające z planu regionalnego,

- 6) dane wynikające z analiz ekonomicznych i przestrzennych przeprowadzonych w planie regionalnym,
- 7) inne dane nie wymienione w pkt 1—6, mające znaczenie dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jednostki osadniczej lub zespołu jednostek osadniczych.

2. Wytyczne wynikające z planów regionalnych obejmują okres planu perspektywicznego z uściśleniem dotyczącym najbliższego planu 5-letniego. Zakres tych wytycznych powinien być zróżnicowany w zależności od charakteru jednostki osadniczej lub zespołu jednostek osadniczych.

§ 5. 1. Materiały i wnioski wynikające z miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego jednostek osadniczych lub ich zespołów, wykorzystywane w planach regionalnych i wieloletnich planach gospodarczych, obejmują:

- 1) ustalenia w zakresie możliwości rozwojowych jednostek osadniczych lub ich zespołów,
- 2) ustalenia dotyczące warunków i możliwości lokalizacji przemysłu,
- 3) syntetyczne wyniki analiz ekonomicznych i przestrzennych, przeprowadzanych w ramach planów ogólnych jednostek osadniczych lub ich zespołów,
- 4) zatwierdzone miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego (rysunek i tekst) oraz wybrane części dokumentacji planu objęte uzgodnionym wykazem,
- 5) inne dane nie wymienione w pkt 1—4, mające znaczenie dla planu regionalnego, oraz postulaty pod adresem organów planowania gospodarczego.

2. Wnioski wynikające z miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego stanowią materiał do wykorzystania w planie regionalnym, a w szczególności do optymalizacji sieci osadniczej województwa.

§ 6. 1. Organy planowania gospodarczego i organy miejscowego planowania przestrzennego dokonują wymiany danych i informacji określonych w §§ 4 i 5, w zakresie i terminach uzgodnionych w harmonogramie (planach) prac tych jednostek.

2. Jeden egzemplarz danych, o których mowa w § 5, dla jednostek osadniczych wybranych przez Komisję Planowania przy Radzie Ministrów organy miejscowego planowania przestrzennego przekazują również Pracowni Przestrzennego Zagospodarowania Kraju Komisji Planowania przy Radzie Ministrów.

§ 7. 1. Projekty wieloletnich planów inwestycyjnych (plany 5-letnie) powinny być w fazie ich opracowywania konfrontowane i analizowane na tle ustaleń planów regionalnych, miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów wyznaczenia terenów budowlanych oraz powziętych decyzji o lokalizacji ogólnej inwestycji.

2. Analiza projektów wieloletnich planów inwestycyjnych powinna głównie dotyczyć warunków lokalizacji inwestycji, terminów realizacji oraz ogólnej programowej wielkości poszczególnych inwestycji, w tym również inwestycji wspólnych i towarzyszących.

3. Wnioski wynikające z analizy po ich rozpatrzeniu przez właściwe terenowe komisje planowania gospodarczego powinny być przedstawione do decyzji prezydium właściwej rady narodowej w terminie umożliwiającym rozpatrzenie tych wniosków przed zatwierdzeniem projektów planów 5-letnich.

4. Wnioski wynikające z analizy poszczególnych inwestycji powinny być:

- 1) kierowane do rozpatrzenia przez właściwe terenowe zespoły do spraw koordynacji inwestycji,
- 2) uwzględniane w analizach wariantów lokalizacji ogólnej i szczegółowej.

5. Analiza projektów rocznych (dwuletnich) planów inwestycyjnych powinna następować w trybie wskazanym w

ust. 1, 2 i 3 i powinna dotyczyć oceny wprowadzenia zaleceń i decyzji koordynacyjnych, wydanych uprzednio w ramach rozpatrzenia planu 5-letniego, oraz oceny dokumentacji poszczególnych inwestycji.

§ 8. 1. Powiatowe organy planowania gospodarczego i organy miejscowego planowania przestrzennego, jako posiadające bezpośrednie rozpoznanie problematyki terenowej, obowiązane są do przeprowadzenia, stosownie do przepisu § 7, analizy projektów planów gospodarczych na tle planów zagospodarowania przestrzennego.

2. Problemy o zasięgu wykraczającym poza granice jednego powiatu, obejmujące kilka powiatów, jak również problemy o znaczeniu ogólnowojevodzkim bądź wiążące się z koniecznością zmian planu gospodarczego w skali województwa należy analizować nie tylko w organach wojewódzkich, lecz również w powiatowych organach planowania gospodarczego oraz organach miejscowego planowania przestrzennego z punktu widzenia ich wpływu zarówno na plany gospodarcze w skali powiatu, jak i na miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego.

§ 9. 1. Opinie organów planowania gospodarczego o projektach lokalizacji szczegółowej dotyczą zgodności z założeniami do planu gospodarczego.

2. Wskazanie inwestycji, których lokalizację szczegółową powinny być zaopiniowane przez komisję planowania gospodarczego, powinno następować przy przekazywaniu organom miejscowego planowania przestrzennego odpisu decyzji o lokalizacji ogólnej bądź przy opiniowaniu wniosków o wydanie decyzji dotyczącej lokalizacji ogólnej.

3. Uzgodnienia z wojewódzkimi organami planowania gospodarczego wymagają decyzje w sprawie lokalizacji szczegółowej inwestycji, wiążące się z:

- 1) likwidacją obiektów gospodarczych gospodarki uspołecznionej,
- 2) zakazem rozbudowy obiektów gospodarczych gospodarki uspołecznionej w związku z innym przeznaczeniem terenów w planach zagospodarowania przestrzennego.

§ 10. 1. Opinie dotyczące projektów lokalizacji szczegółowej inwestycji wydają:

- 1) w zakresie właściwości powiatowych organów miejscowego planowania przestrzennego — powiatowe organy planowania gospodarczego,
- 2) w zakresie właściwości wojewódzkich organów miejscowego planowania przestrzennego — wojewódzkie organy planowania gospodarczego z uwzględnieniem przepisu § 9 ust. 3.

2. Opinie dotyczące projektów lokalizacji ogólnej inwestycji wydają organy miejscowego planowania prze-

strzennego, właściwe w sprawach lokalizacji szczegółowej tych inwestycji.

3. Opinie w sprawach lokalizacji inwestycji powinny być dostarczane w ciągu 14 dni od daty udostępnienia projektu lokalizacji inwestycji.

§ 11. W wyniku współpracy organów planowania gospodarczego z organami miejscowego planowania przestrzennego należy zapewnić racjonalne wykorzystanie terenów pod budownictwo oraz obniżkę kosztów realizacji i eksploatacji inwestycji przez:

- 1) łączenie programów inwestycyjnych różnych inwestorów,
- 2) koncentrację programów inwestycyjnych różnych inwestorów, szczególnie budownictwa mieszkaniowego, w sposób umożliwiający porządkowanie zabudowy w myśl ustaleń miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego lub projektów wyznaczenia terenów budowlanych,
- 3) tworzenie ośrodków usługowych o lokalizacji i profilu dającym dogodniejsze możliwości zaspokojenia potrzeb ludności miast i wsi,
- 4) łączenie programów inwestycji towarzyszących, związanych z budownictwem przemysłowo-składowym, np. drogowych, energetycznych, uzbrojenia terenu, magazynowania, baz remontowych,
- 5) programowanie przez inwestorów wspólnych inwestycji dotyczących uzbrojenia i urzędzenia terenu zgodnie z koncepcjami wynikającymi z miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego,
- 6) podejmowanie przez różnych inwestorów wspólnych inwestycji, m. in. na podstawie analizy lokalizacji szczegółowej i dokumentacji tych inwestycji,
- 7) koncentrację inwestycji na wspólnych placach budów w sposób umożliwiający przedsiębiorstwom budowlanym wprowadzenie postępowych technologii wykonawstwa,
- 8) ocenę możliwości realizacji inwestycji usługowych w miastach, osiedlach i wsiach wraz z krytyczną oceną wielkości i potrzeb zamierzonych inwestycji — możliwości przesunięcia w czasie, ograniczenia, ewentualnie rezygnacji z inwestycji, zaproponowania programu lepiej odpowiadającego potrzebom miejscowym bądź programu łączącego w ramach jednego budynku różne funkcje usługowe,
- 9) koncentrację inwestycji w czasie, na określonych terenach, w celu uzyskania pełnych efektów produkcyjnych bądź użytkowych, najszerszego wykorzystania zaplecza technicznego, transportu i sprzętu budowlanego.